

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J.Z.

przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2009 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 13 maja 2009 r., sygn. akt [...],

- 1) odrzuca zażalenie na orzeczenie o kosztach sądowych;**
- 2) oddala zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu;**
- 3) zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 13 maja 2009 r. Sąd Okręgowy w G. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w R. o tyle, że datę płatności ustawowych odsetek od zasądzonej kwoty określił na dzień 1 września 2007 r., oddalając apelację pozwanego Skarbu Państwa w części pozostałej. Zasądził również od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.494 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w R.) kwotę 3.345 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od apelacji.

W zażaleniu powódka zakwestionowała orzeczenie o kosztach procesu i o kosztach sądowych, podnosząc zarzut naruszenia art. 100 i 102 k.p.c.

Z treści zażalenia wynika, że skarżąca uważa za niesłuszne obciążenie jej kosztami sądowymi oraz domaga się rozliczenia kosztów „według ostatecznego wyniku sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie na orzeczenie o kosztach sądowych jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (art. 373 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.). Wskazuje na to jednoznaczna treść art. 394¹ k.p.c., również po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 69, poz. 592). Skarżący nie rozróżnia kosztów sądowych, uregulowanych ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), od kosztów procesu, uregulowanych w Kodeksie postępowania cywilnego. Powołane w zarządzeniu przepisy (art. 100 i 102 k.p.c.) nie dotyczą kosztów sądowych, do których odnosi się – w ramach przedstawionego żądania – art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Istotne jest jednak to, że art. 394¹ k.p.c. nie uprawnia strony do złożenia zażalenia na orzeczenie sądu drugiej instancji w przedmiocie kosztów sądowych, w ramach administracyjnoprawnej relacji między stroną a Skarbem Państwa (budżetem). Regulacja taka jest zgodna z przepisami konstytucyjnymi (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 marca 2009 r., SK 19/08, Dz. U. z 2009 r. Nr 58, poz. 486).

Po nowelizacji, która weszła w życie dnia 22 maja 2009 r., przysługuje natomiast zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji (art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Powódka zaskarżyła orzeczenie o kosztach procesu z dnia 13 maja 2009 r., ale zażalenie wpłynęło 10 czerwca 2009 r. i jest ono dopuszczalne, jako zgodne ze stanem prawnym obowiązującym po 22 maja 2009 r. Ustawa nowelizująca z dnia 19 marca 2009 r. nie zawiera przepisów przejściowych, zatem obowiązuje tu zasada natychmiastowej skuteczności przepisów procesowych (zob. art. XV i XVI przep. wpr. k.p.c.). Powódka zachowała też termin do złożenia zażalenia (art. 387 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 394 § 2 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Rozpoznając merytorycznie zażalenie powódki na orzeczenie o kosztach procesu należy stwierdzić, że jest ono oczywiście bezzasadne. Sąd Okręgowy bardzo starannie rozliczył koszty postępowania apelacyjnego według wyniku tego postępowania, przy uwzględnieniu, że strona apelująca (pozwany Skarb Państwa) wygrała to postępowanie w 91,5%. Należy podkreślić, że Sąd Okręgowy rozliczył koszty postępowania apelacyjnego na podstawie art. 100 zd. pierwsze k.p.c. w sposób korzystny dla powódki mimo, iż był uprawniony obciążyć ją wszystkimi kosztami (zob. art. 100 zd. drugie k.p.c.). Pogląd powódki, zgodnie z którym o kosztach postępowania apelacyjnego nie decyduje wynik tego postępowania, lecz wynik postępowania pierwszoinstancyjnego, jest oczywiście błędny.

Z przedstawionych przyczyn należało oddalić zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Na rzecz pozwanego Skarbu Państwa zasądzono zwrot poniesionych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym. Uprawnioną do otrzymania tych kosztów jest *de lege lata* Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa (art. 98 i 108 § 1 k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa – Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.).